

Це число нашого часопису продовжує вже доволі усталену традицію співробітництва українських і французьких філософів, надто у царині політичної філософії, яка становить один з найпотужніших чинників французької гуманітарної думки взагалі.

«Філософська думка» вже неодноразово присвячувала тематичні блоки та окремі числа репрезентації концепцій французьких колег (2009, №4; 2009, №5; 2010, №1). В основі цього випуску — результат роботи вагової франко-української конференції, присвяченої працям знаного французького філософа Венсана Декомба. Вона пройшла за участі самого В. Декомба та чотирьох його французьких колег; така ж сама кількість українських науковців вели з ними дискусію. В центрі уваги перебували дві праці В. Декомба і, відповідно, дві тематики: по-перше, тематика політичного судження («Філософія політичного судження», 2008); по-друге, тематика культурної ідентичності («Клопоти з ідентичністю», 2013).

Ці дві тематики належать до найактуальніших не тільки для сучасної української гуманітаристики, а й для української політичної свідомості. Девальвація політичного мовлення на сьогодні стала однією з великих соціальних небезпек, а проблема ідентичності особливо гостро стоїть для українського суспільства, яке переживає процес культурно-історичного та соціального самовизначення. Було б наївно сподіватися, що теоретичний доробок інтелектуалів матиме відчутний вплив на вітчизняну політичну практику, а тим паче — на українських можновладців та їхній спосіб мислення. Відсутність зв'язку між фаховим мисленням і способом ведення державних справ давно стала прикрою рисою української дійсності, де можновладці часто-густо чужі не лише міркуванням та висновкам науковців, а й елементарним вимогам здорового глузду. Втім, уряди минають — Україна залишається.

Становлення та розвиток культури політичного мислення — бодай у латентних, вузьких формах теоретичного дискурсу — є, безумовно, не безплідним доробком для українського суспільства. Тому висловлюємо сподівання як на те, що пропонувані матеріали стануть у пригоді українським гуманітаріям, так і на те, що вони послужать спонукою для подальшого студіювання заявлених тем, евристичний потенціал яких жодним чином не вичерпується теоретичними позиціями авторів цього випуску журналу.

Зазначимо також присутність ще однієї полемічної статті, яка покликана започаткувати вітчизняну дискусію навколо найвидатнішої філософської постаті ХХ сторіччя — Мартина Гайдегера.

*Наступне, п'яте число журналу буде присвячено не менш нагальній і давно очікуваній на наших сторінках проблемі філософської освіти. Своє бачення моделі сучасної філософської освіти, її нинішніх вад і можливих перспектив представляють науковці філософського факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, знаного як *alma mater* для більшості українських філософів. Такий спеціальний випуск, надто виправданий у світлі ювілею шанованого університету, розпочне, сподіваємось, украй важливе і потрібне всім нам широке й зацікавлене обговорення науковою громадськістю проблем філософської освіти та потенціалу філософських дисциплін у структурі сучасної університетської освіти загалом.*